

YHTEYS KRISTUKSESSA

Ef. 2:11-22

11. Muistakaa sen tähden, että te ihmisinä muihin kansoihin kuuluvat ennen saitte ympärileikkamattoman nimen niiltä, joita lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti sanotaan ympärileikatuiksi.

12. Te olitte siihen aikaan ilman Kristusta, vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraita lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa.

13. Nyt sitä vastoin, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, te ennen kaukana olleet olette päässeet lähelle Kristuksen veressä.

14. Hän on meidän rauhamme, sillä hän yhdisti nämä kaksi purkamalla erottavan väliseinän, vihollisuuden.

15. Ruumiinsa uhrilla hän lakkautti säännöksissä olevan käskyjen lain voimassaolon. Hän teki sen luodakseen nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan.

16. Sovittamalla ristin uhrilla omassa ruumiissaan molemmat Jumalan kanssa hän lopetti [niiden välisen] vihollisuuden.

17. Hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka olivat lähellä.

18. Meillä molemmilla on hänen kauttaan pääsy yhdessä Hengessä Isän luo.

19. Te ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä.

20. Apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuina teillä on kulmakivenä itse Kristus Jeesus,

21. jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeleiksi Herrassa.

22. Hänessä tekin yhdessä muiden kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

Mihin Sinä kuulut?

Mihin Sinä kuulut? Keiden kanssa voit olla täysin vapaa - aivan oma itsesi, ilman että Sinun tarvitsee näytellä mitään toisenlaista? Koetko ehkä, että olit missä tahansa - ehkä omaa kotiasi lukuun ottamatta - olet aina jollain tavalla ulkopuolinen, muukalainen, vieras? Kärsitkö Sinua kalvavasta yksinäisyyden tunteesta? Koetko olevasi yksin, vaikka ympärilläsi on parhaita ystäviäsi? Koetko ehkä, ettei kukaan Sinua ymmärrä tai edes yritä ymmärtää? Kärsitkö hyljättyinä olemisen tunnosta?

Yksilöllisyyttä ja suorituksiin perustuvaa arvostusta etsivä länsimainen ihminen kärsii kasvavassa määrin yksinäisyydestä. Siihen ei tehoa julkisuus eikä loistavinkaan menestys - mistä kertoo murheellista kieltään joidenkin kaikkein suosituimpien ihmisten itsemurhat tai sortumiset alkoholin tai huumeiden orjuuteen. "Yksin olet ihminen, kauhean yksin!" lausui eräs kuuluisa mies.

Internetin kontaktisivustojen räjähdysmäinen suosio kertoo tuosta inhimillisestä yksinäisyydestä ja rakkauden kaipuusta sen keskellä. Toisaalta kateus, katkeruus ja viha ajavat ihmisiä sellaisen yhteyden etsintään, jonka yhteisenä nimittäjänä on yhteinen vihollinen. Mutta kun yhteinen vihollinen on tavalla tai toisella joko tuhottu tai muuten hävinnyt näköpiiristä, nämä entiset taistelutoverit yleensä hyökkäävät toinen toisensa kimppuun.

Japanin kulttuuri on voimakkaasti yhteisöllinen. Se tarkoittaa sitä, että ihminen minuus eli identiteetti sekä turvallisuuden tunne ei määräydy niinkään siitä, mitä hän tekee tai saa aikaan, vaan siitä mihin ryhmään hän kuuluu. Syntyperä ja suku ovat tärkeitä, samoin koulu ja yliopisto, josta valmistuttiin, edelleen kyläyhteisö tai työyhteisö, jonka keskellä eletään. Viime kädessä suureksi perheeksi mielletty kansakunta muodostaa uskonnollis-yhteiskunnallisen viitekehyksen. Japanilaiselle on sietämätön tilanne, jos hänet työnnetään yhteisönsä ulkopuolelle "yksinäiseksi sudeksi" tai jos hän joutuu yhteisössään naurunalaiseksi.

Voisi kuvitella, että japanilainen yhteisöllisyys, jossa kaikin keinoin pyritään ylläpitämään hyviä ihmissuhteita, ei jättäisi ihmisiä yksinäisyyden tunteen valtaan. Mutta pelko joutua yhteisönsä hylkäämäksi pakottaa yksilöt mukautumaan sillä tavalla yhteisönsä käytös- ja katsomusmalleihin, että ihminen joutuukin tukahduttamaan aitoa minuuttaan ja ihmissuhteiden ylläpito tulee raskaaksi taakaksi.

Hikikomori

Tämän seurauksena japanilaista yhteiskuntaa vaivaa syvä ongelma, jonka nimeksi voitaisiin suomeksi antaa vaikka "huoneeseen hautautajat". Japanilainen sana on "hikikomori", joka suoraan käännettynä tarkoittaa "itseensä vetäytymistä", jossa ihminen vetäytyy pois toisten ihmisten yhteydestä omaan kotiinsa ja usein vielä omaan huoneeseensa. Sen tuntomerkkejä ovat seuraavat:

1. Henkilö sulkeutuu kotiinsa vähintään kuudeksi kuukaudeksi.
2. Hänellä ei ole läheisiä suhteita kehenkään muihin kuin perheen jäseniin.
3. Hänellä ei esiinny sen lisäksi mitään muita psyykkisiä ongelmia.
4. Hän ei osallistu mihinkään sellaisiin yhteisöllisiin toimintoihin kuin työhön tai koulunkäyntiin.

Ilmiö on yleinen niin miehillä kuin naisilla teini-ikästä neljänteenkymmenenteen ikävuoteen asti. Nämä ihmiset eivät luota toisiin ihmisiin, heidän on usein ollut vaikea liittyä toisiin jo pitkään ja heillä esiintyy persoonallisuuden kaksijakoisuutta. Taustalla on usein lapsuuden heikko side vanhempien ja lasten välillä. Hikikomori -ihmisiä on Japanissa arvioita noin miljoona henkeä, mutta asiantuntijoiden mukaan enemmän tai vähemmän lievässä muodossa tätä taipumusta esiintyy jopa 60%:ssa japanilaisista. Usein tämä asia ilmenee japanilaisten toistamassa ilmaisussa: "Ihmissuhteet ovat vaikeita!"

Tällä ilmiöllä on yllättävää kyllä myös historiallinen tausta, joka liittyy kristinuskon tukahduttamiseen ja vainoon 1600 -luvulta 1800 -luvun puoleen väliin asti. Nämä vainot synnyttivät pelon, jonka vuoksi ihmiset eivät saaneet ilmaista vapaasti itseään. Ihmiset joutuivat pienestä pitäen tukahduttamaan sisimmät tunteensa ja siitä tuli lopulta sukupolvesta toiseen siirtyvää kulttuuria, jossa viimeiseen asti pelätään avoimia ristiriitatilanteita.

Synnin valta

Niin kipeä yksinäisyyden tunto kuin myös yksinäisyyteen pakeneminen ovat ilmausta siitä, mitä tekstimme kuvaa näin:

Te olitte siihen aikaan ilman Kristusta, vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraita lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa. (12)

Japanilainen merkkiihdistelmä, joka tarkoittaa ihmistä, muodostuu kahdesta osasta. Toinen on kuva yhdestä ihmisestä ja toinen merkki tarkoittaa suhdetta. Merkkiihdistelmä kertoo sen, että ihmisestä tulee oikeassa merkityksessä ihminen vasta oikeissa suhteissa ennen kaikkea Jumalaan, sitten toisiin ihmisiin ja lopuksi luontoon. Ihmisen synnin tähden kaikki nämä suhteet ovat särkyneet tai kieroutuneet. Tekstiämme edeltävä Efesolaiskirjeen kohta kuvaa asiaa karuin ilmaisin:

Te olitte kuolleet rikkomuksiinne ja synteihinne, joissa te ennen elitte tämän maailmanajan mukaan, ilmvallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomissa ihmisissä. Heidän joukossaan mekin kaikki ennen vaelsimme turmeltuneen luontomme himoissa, noudattaen tämän

luonnon ja sen ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin. (Ef. 2:1-3)

Tämän päivän psykoterapiat pyrkivät korjaamaan ihmisten välisiä suhteita, koska ne näkevät psyykkisten sairauksien taustalla nimenomaan ihmissuhteiden rikkinäisyyden. Mutta tekstimme osoittaa, että tämä on vain osatotuus ja viime kädessä mitkään terapiat eivät ihmissuhteitammekaan saa kuntoon, ellei suhde Jumalaan korjaannu.

Ilman Kristusta

Ilman Kristusta merkitsee, ilman sellaista Vapauttaja-kuningasta, joka voi murtaa synnin ja kuoleman vallan ja liittää ihmiset sekä Jumalan että toistensa yhteyteen. Edelleen se merkitsee olemista ilman sellaista Profeettaa, joka avaa meille Jumalan tahdon ja kertoo Jumalan sydämenlaadun meitä kohtaan. Edelleen ilman Kristusta merkitsee oloa ilman Uhrikaritsaa, joka ottaa pois synnin syyllisyyden ja tuomion ja avaa tien Isän sydämelle asti.

Ilman Kristusta ihmisellä ei ole Israelin kansalaisoikeutta. Sana Israel tarkoittaa mm Jumalan hallitsemaa. Oikea hengellinen Israel ovat ne ihmiset, joita Jumala saa hallita totuutensa Sanalla ja rakkautensa Sanalla. Kansalaisoikeus tässä valtakunnassa merkitsee myös sitä, että ihmisellä on "passi taivaaseen", hänen nimensä on taivaallisessa elämän kirjassa ja hänen sydämensä on puhdistettu Jeesuksen verellä.

Vierauden tunne juontaa pitkälle juurensa siitä, että ihminen luonnollisessa tilaansa on vieras Jumalalle. Hän ei tunne Jumalaa, "oman onnensa seppänä" hän on tuuliajolla tietämättä, mistä on tullut ja minne menossa. Vasta Jumalan lupusten tuntemisen kautta ihminen voi löytää sydämelleen lepopaikan, turvapaikan, jossa ei tarvitse pelätä toisia ihmisiä ja missä voi levätä sen varassa, mitä Jumala on täydellä varmuudella luvannut tehdä hänen elämässään. Raamatun nimen mukaisesti Jumala on tehnyt testamenttimuotoisen liiton omiensa kanssa. Golgattalla vuotanut Jeesuksen Kristuksen sovintoveri sinetöi uuden testamenttiliiton, joka sisältää sen, että Jeesuksen sovitti syntimme ristin puulla ja Hänen omansa saa kaiken sen, mikä Jeesuksella on ikuisiksi omaisuudekseen.

Ilman yhteyttä elävään Jumalaan ihmisellä ei ole mitään kestäväää toivoa. Kaikki mihin hän sydämensä toiveet perustaa romahtaa lopulta kuitenkin. Hänen elämästään puuttuu sydämen rauha.

Ihmissuhteisiin tarvitaan Kristus

Tekstimme kertoo sen tosiasian, että ihmissuhteiden monimutkaisia vyyhtejä ei ihminen voi aukoa eikä ratkoa. Ihminen oman syntisyytensä tähden ei ole vain heikko hoitamaan ihmissuhteita vaan kykenemätön siihen. Vain Jeesus Kristus kykenee siihen, sillä ihmissuhdeongelmien syvin syy on ihmisen synty ja syntisyys, eikä siitä ihminen omin neuvoin tai toisten tukemana kykene vapautumaan. Vain Jeesuksen Kristuksen kautta taivaallisen Isän yhteyteen päässyt ja Pyhän Hengen lahjan saanut ihminen kykenee esim. sanan syvimmissä merkityksessä antamaan toiselle ihmiselle anteeksi eli palaamaan sellaisen ihmisen kanssa yhteyteen ja kanssakäymiseen, joka oli tehnyt hänelle aitoa ja kipeää vääryyttä. Vain Jeesuksen armahtama ja vapauttama kykenee katselemaan vielä pimeyden sitomia ja vääryyden vallassa olevia ihmisiä rakkauden ja kärsivällisyyden silmillä, koska hän tietää, että Jeesus on kuollut noidenkin ihmisten tähden. Vain

Pyhän Hengen lahjan saanut ihminen voi päästä kokemaan sitä syvää yhteyttä, jonka Jeesus Kristus voi luoda omiensa välille.

Kun japanilaisissa ja suomalaisissa seurakunnissa törmää jatkuvasti ihmissuhdeongelmiin ja keskinäiseen riitelystä, niin joutuu toki kysymään, mitä kristittyjen keskinäinen yhteys oikein on, kun seurakunnan keskellä ihmiset pelkäävät toisiaan eivätkä uskalla avata syvintä sisintään ja lähtevät "lätkimään", kun "se ja se on sellainen ja sellainen ja tekee sitä ja sitä".

Kristillinen seurakunta ja sen yhteys ei voi perustua "lämpimään ilmapiiriin", joka rapisee alta aikayksikön, kun saadaan aikaan riittävästi mitättömien pienistä asioista. Kristillinen seurakuntayhteys ei voi myöskään perustua siihen, että kun "kaiken saa anteeksi" niin saa myös käyttäytyä miten tahansa. Kristillinen seurakunta muodostuu ihmisistä, jotka saamastaan armosta ja pelastuksesta huolimatta ovat edelleen syntisiä. Seurakunnan keskellä on kilvoiteltava omaa syntisyyttä vastaan, mutta ei sisintään tukahduttaen, vaan vaeltamassa yhdessä valossa niin, että synnit ja vaikeat asiat käsitellään ja annetaan ja saadaan anteeksi, koska Jeesuksen veri on vuotanut molempien osapuolten syntien tähden Golgatan ristillä:

Nyt sitä vastoin, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, te ennen kaukana olleet olette päässeet lähelle Kristuksen veressä. (13)

Jumalan rauha

Sanotaan, että 70% japanilaisista ensi kertaa kirkkoon tulleista ihmisistä (oli tulon välitön syy sitten mikä tahansa) etsii sydämen rauhaa. Voi olla, että sydämen rauhaa etsivä ei itse tiedosta rauhattomuutensa ja levottomuutensa syytä, joka on syvimiltään siinä, että hän on ilman Jumalaa ja synnin tähden pelkää kuoleman jälkeistä tuomiota.

Monia ensikertalaisia saattaa jo virsien veisuu merkillisellä tavalla rauhoittaa. Voi käydä jopa niinkin kuin eräälle Koben Luterilaisen Raamattukoulun lyhyen kurssin osanottajalle, joka kertoi, että sillä hetkellä kun hän ensi kertaa elämässään astui kirkon ovesta sisään, hän uskoi Jumalaan, koska hän koki väkevänä Jumalan läsnäolon jumalanpalveluksessa.

Tekstimme kertoo sen, että todellisessa rauhassa on kysymys paljon syvemmästä asiasta kuin vain mielen ja tunne-elämän levosta:

Hän (Jeesus) on meidän rauhamme, sillä hän yhdisti nämä kaksi purkamalla erottavan väliseinän, vihollisuuden. (14)

Sana rauha alkukielessä tulee käsitteestä liittää tai sitoa yhteen. Rauha sotivien osapuolten kanssa voi syntyä vasta, kun päästään keskinäiseen sovintoon ja uudella tavalla liittymään toinen toisiinsa. Rauha ihmissuhteiden sopusointuna ja sydämen leponakin voi syntyä vain, jos sydämemme liittyy Kristukseen ja Kristuksen kautta toinen toisiimme. Rauha ei ole siis vain jonkinlainen olotila, vaan siinä on kysymys aina siitä, kenen kanssa saamme olla. Jos elämässä ja kuolemassa vierellämme on se Herra, joka on syntimme sovittanut ja kuolemankin voittanut, meillä voi olla mitä syvin rauha ulkoisen sodan ja ihmissuhdeongelmienkin keskellä. "Hän on meidän rauhamme", Hän on Rauhanruhtinas.

Japanilaisessa pystysuorien ihmissuhteiden yhteiskunnassa kahden henkilön keskinäinen suhde perustuu usein siihen, että heillä on yhteinen opettaja, esimies, pastori jne. Kun tämä yhdistävä henkilö poistuu kuviosta, keskinäinen yh-

teys muuttuu helposti ankaraksi kilpailuksi tai rapisee muuten pois. Läntinen ihminen pyrkii rakentamaan ihmissuhteensa mieluummin vaakasuoraan suuntaan. Kuitenkin syvimmiltään kaikkien kristittyjen yhteys voi perustua vain pystysuoraan suhteeseen Kristukseen. Mutta Hänen poistumistaan paikalta ei tarvitse Jumalan lasten pelätä. Siksi keskinäisissä hankauksissa, kahinoissa ja vaikeuksissa on Jumalan seurakunnassa aina avoin tie ulos, jos yhdessä suostutaan viemään asiat Herran Jeesuksen eteen. Hänen ristinsä ääressä keskinäisessä parannuksessa ja Jeesuksen veren armahtavan armon alla on mahdollista vaikeimmatkin ongelmat käsitellä ja ratkaista, vaikka usein seurakunnassa tämä tie kuljetaan vasta viimeisenä vaihtoehtona.

Rauha sanan kautta

Hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka olivat lähellä. (17)

Rauha ei ole jonkinlainen tunnetila, joka syntyy hyvissä olosuhteissa (moni elää syvän levottomuuden vallassa, vaikka olosuhteet olisivat mitä parhaat) ja katoaa sitten myrskyn tullen (pastori Itoo ja moni muu on saanut kokea syvää sydämen rauhaa taifuunin keskellä hukkumaisillaan olevassa laivassa), vaan rauha perustuu Jeesuksen Golgatan uhrilla rakennettuun rauhansopimukseen ja se julistetaan sanallisesti meille. Jumalan Sana vakuuttaa sydämилlemme, että syntimme on pois pyyhitty ja velkamme sovitettu. Mutta tuolla sanalla on ihmeellinen voima. Se tuo myös koettavan rauhan. Siksi on toistuvasti tärkeää, että julistamme sovituksen sanaa rauhattomille sieluille.

Pelastus - Pyhän Kolminaisuuden lahja

Meillä molemmilla on hänen (Jeesuksen) kauttaan pääsy yhdessä Hengessä Isän luo. (18)

Kristillisen seurakunnan yhteyden syvin salaisuus on näissä sanoissa. Samalla niissä on kysymys koko pelastuksen salaisuudesta, Pyhän Kolminaisuuden salaisuudesta. Meidän pelastuksemme on koko Pyhän Kolminaisuuden työ. Yhteys ja rauha on yhteisessä pääsyssä Isän sydämelle asti. Tien aukaisi Herra Jeesus Kristus Golgatalla ja ylösnousemuksellaan ja sitä tietä kuljettaa meitä Pyhä Henki Sanaa välineenään käyttäen.

Seurakunta - pelastuksen väline ja päämäärä

Te ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä. Apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuina teillä on kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa. Hänessä tekin yhdessä muiden kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä. (19- 22)

Kristillinen seurakunta ei ole yhdistys, jossa toimitaan tiettyä yhteistä päämäärää varten. Se ei ole myöskään opintokerho, joka kannattaa samaa aatetta tai oppia. Se ei ole myöskään harrastusryhmä, jossa kivaa yhdessä tekemällä päästään nauttimaan hyvästä seurasta. Se ei ole liioin uskonnollisten asiain huolto organisaatio, joka hoitaa häitä, hautajaisia ym tärkeitä seremonioita. Se ei ole myöskään hyväntekeväisyys yhdistys, jossa pyritään auttamaan vaikeuksissa olevia. Toki kakkia näitäkin piirteitä monista seurakunnista löytyy, mutta kristillinen seurakunta on jotain paljon syvempää.

Todelliseen seurakuntaan voi liittyä vain sikäli, kuin on päässyt Jeesuksen kautta Isän luo Pyhän Hengen työn kautta. Mutta kun niin tapahtuu, ihmisestä tuleeekin

jäsen yhteen ruumiiseen, jonka pää on itse Herra Jeesus Kristus. Seurakunta ei ole vain tätä aikaa varten perustettu järjestelmä, jolla evankeliumia pyritään levittämään mahdollisimman laajalle. Seurakunta on samalla myös pelastuksen päämäärä. Seurakunta on Kristuksen morsian, jonka Hän on kihlannut omalla verellään ja jonka Hän haluaa omaksi täydelliseksi taivaalliseksi Vaimokseen.

Seurakunta on Pyhän Hengen läsnäolon vuoksi Jumalan asunto jo täällä maan päällä, vaikka uskovissa ihmisissä ja seurakunnan keskellä asuukin vielä paljon syntiä. Seurakunta on kuin tiilirakennus, jossa jokainen sen jäsen on kuin yksi tiili. Mutta tällä rakennuksella on se merkillinen ominaisuus, että se kasvaa kaiken aikaa saavuttaakseen lopullisen taivaallisen täyttymyksensä.

Seurakunta rakentuu Apostolien ja Profeettojen perustukselle, mikä tarkoittaa sitä, että Vanhan ja Uuden testamentin kirjat, niiden sanoma, evankeliumin sana, on se, minkä varassa koko rakennus seisoo. Jumalan Sanasta, Raamatusta luopuva seurakunta romahtaa, niin kuin kirkkohistoriakin on monesti osoittanut, mutta se seurakunta, joka pitää kiinni apostolien sanasta kestää pahimmissakin myrskyissä. Seurakuntarakennuksen kulmakivi, eli se kivi joka holvin ylimmässä paikassa liittää molemmilta puolilta kaareutuvat seinät, on Herra Jeesus Kristus. Siksi seurakunnan kasvu nostaa Jeesusta yhä korkeammalle ja korkeammalle. Hänen nimensä tulee yhä useampien ihmisten kautta ylistetyksi.

Sinäkin, Jumalan lapsi, saat olla yhdessä muiden kanssa Jumalan asunto! Mikä etuoikeus ja mikä valtava lahja!

Yhteys käytännössä

Lopuksi pieni välähdys siitä, mitä kristittyjen yhteys saa aikaan vaikeissakin olosuhteissa. Pastori Eiichi Itoo kertoi:

Maaliskuun 5. päivänä 1946 lähdimme me kolme, minä, vaimoni ja poikamme, Pekingistä kohti Tientsienin maastalähtöleiriä. Niiden kahdeksan kuukauden aikana, jotka vietimme Pekingissä sodan päättymisen jälkeen, Jumala osoitti meille monella tavalla armoaan. Kiinalaisten seurakuntien uskovat ystävämme huolehtivat meistä sydämellisesti. Erään yhtiön johtoportaan työkentelevä mies polki joka lauantai-ilta asuntoomme vaivihkaan ja kyseli, oliko meillä riisiä ja soijaa, riittävätkö ruoka ja rahat. Eräs yliopiston professori ajoi joka tiistai tai keskiviikko kahdeksan kilometriä pyörällä kotiimme varmistamaan, että voimme hyvin ja meillä oli kaikkea tarpeellista. Joka ilta viipyi kaksi lääketieteen opiskelijaa, iältään 27 ja 28, meidän piilopaikassamme kuudesta yhteentoista henkivartioinamme. He sanoivat:

"Meitä hävettäisi, jos joku sydämetön kiinalainen harjoittaisi väkivaltaa teitä kohtaan, jotka olette täällä rakkauden työssä."

Minä ja vaimoni itkimme usein kiitollisuudesta. Kun halusimme antaa vastalahjaksi edes ruokaa, he kieltäytyivät ystävällisesti:

"Te ette tiedä, milloin joudutte lähtemään täältä paluumatkalle. Älkää käyttäkö vähäisiä ruokavarojanne meidän hyväksemme. Teidän ei tarvitse huolehtia meistä. Tulemme aina syötyämme." Ja niin he huolehtivat turvallisuudestamme.

Lopulta tuli maaliskuun 5.päivä 1946 ja lähdimme varhaisella aamujunalla Pekingistä kohti Tientsieniä. Edellisenä iltana olivat nämä lääketieteen opiskelijat auttaneet meitä pakkaamisessa. Varhain seuraavana aamuna ennen auringon nousua kuljimme 15 kilometrin matkan Pohjois-Pekingin asemalle riksän (polkupyörätaksin) kyydissä. Opiskelijat tulivat mukaamme sanoen:

"Emme voisi puolustella itseämme, jos joku kiinalainen hyökkäisi julmasti kimppuunne tai veisi omaisuutenne. Siksi suojelemme teitä matkalla."

Etummaiseen riksaan nousi toinen opiskelijoista, toiseen minä, kolmanteen vaimoni kantaen selässään alle vuoden ikäistä Makoto -poikaamme ja viimeiseen toinen opiskelija sylissänsä iso reppu ja kassi. Matka oli unohtumaton elämys. Erotessamme asemalla opiskelijat sanoivat:

"Vaikka hävisitte sodan, teillä on kuitenkin isänmaa mihin palata. Mutta millä hetkellä tahansa voi vallankumousarmeija tunkeutua tänne. Olemme huolissamme, sillä meillä ei ole minne paeta. Haluaisimme nähdä teidät taas."

Halasimme toisiamme ja erosimme kyyneleet silmissä.

Entä Sinä?

Oletko Sinä jo seurakunnan jäsen? Tie Jeesuksen uhriveren kautta on avoin tänäänkin. Tänäänkin Jeesus kutsuu luokseen jokaista taakoitettua ja rauhatonta sielua. Avaa sydämesi Hänelle, tunnusta syntisi ja syyllisyytesi, pyydä Häntä elämäsi ja Herraksesi. Hän haluaa antaa Sinulle oman rauhansa.

Entä Sinä, joka olet jo seurakunnan jäsen. Anna tänään Jeesuksen veren kaataa niitä muureja, joita olet rakentanut toisten uskovien ja toisten ihmisten ja itsesi väliin. Herra haluaa antaa myös Sinulle oman syvän rauhansa. Saat myös lähteä yhdessä rakentamaan seurakuntaruumista ottamalla käyttöösi ne erilaiset lahjat, jotka Jumala on Sinulle antanut.

Opiskelukysymyksiä:

1. Minkä merkki on ympärileikkaus? (11; Vrt. Room. 4:9-12)
2. Millaisia etuoikeuksia sisältyy kuulumiseen Jumalan valitsemaan kansaan, Israeliin? (12; Vrt. Room. 9:1-5,23-26; 10:9-17; 11:25-29)
3. Millä tavalla pääsee osalliseksi Jumalan kansan etuoikeuksiin? (13)
4. Miten Israel ja pakanakristityt tehtiin yhdeksi Kristuksen ruumiiksi? (14,16)
18. Mikä oli erottava muuri Israelin ja ei-juutalaisten välillä? Miten muurin kävi? (14,15)
5. Mikä on lain tehtävä kristityn elämässä? (14,15; Vrt. Gal. 3:17-25)
6. Millaisessa suhteessa toisiinsa ovat Jumala-suhde ja ihmissuhteet? (16)
7. Millainen on rauha Kristuksessa? (14,15,17)
8. Pelastus on Pyhän Kolminaisuuden työ, joka on tiivistetty jakeeseen 18. Miten Sinä pääset Isän Jumalan luo?
9. Millaisin ilmauksin kuvaa Paavali pelastukseen perustuvaa uutta yhteisöä? (15,19-22)
10. Mitä ilmaisut yksi ruumin, kansalaisuus, perheen jäsenyys ja kasvava temppeli kertovat seurakunnan luonteesta? (15,19-22)
11. Miten profeetat ja apostolit muodostavat seurakunnan perustuksen? (20)
12. Millainen on seurakunnan ja Kristuksen suhde? (20,22)
13. Mikä on seurakunnan merkitys viime kädessä? (22)